

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu ved jeg ikke, om det er hr. Søren Krarup, der skal definere, hvad der er Socialdemokratiets grundholdning. Jeg tror som – hvad jeg vel ikke kan benægte – efterhånden gammel socialdemokrat også, at jeg ved lidt om, hvad Socialdemokratiet står for.

Det er da ganske korrekt og vel ikke helt unaturligt, at man på H.C. Hansens tid havde et andet syn på familien, end man har i dag. Det var også en anden tid. Jeg er nødt til at sige, at lov om registreret partnerskab i den grad blev vedtaget med vores stemmer, og vi var glade for, at den blev vedtaget i 1989. Der blev lagt nogle undtagelser, nogle særregler ind; om dem har jeg meget klart, ikke bare her i dag, men også tidligere sagt, at Socialdemokratiets ønske er at få de særregler ophævet. Og det gælder generelt, at vi ønsker den ligestilling.

Dermed også være sagt, at vi ønsker det her, for her er der ingen logisk begrundelse for – hverken en beskyttelse af en kvinde, for det er ikke en bortadoption, eller i forhold til en biologisk far, der kan gøre faderskab gældende – at den familie, det lesbiske par ikke skal have lov til både at nyde det fantastiske, at de har fået lov til at blive forældre, at det barn ikke også samtidig skal have lov til at få den sikkerhed, som der ligger i at få lov til at blive adopteret fra fødslen.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Fru Lissa Mathiasen siger, at Hedtoft og H.C. Hansens tid var en anden tid, og det er jo fuldstændig rigtigt, men det kunne jo godt være, at den sag her forholder sig til noget, der ikke har med tiden at gøre, men med det, der er ens til alle tider. At være far og mor, at være familie er måske noget, der ikke ændres med tiden.

Kl. 13.55

Kunne fru Lissa Mathiasen ikke få en fornemmelse af, at Socialdemokratiet forfald, er jeg lige ved at sige, hænger sammen med, at man har været så interesseret i at følge med tiden, at man har resigneret noget af det, som for folket har været helt afgørende, nemlig at der f.eks. er noget, der hedder en familie, og at det ikke blot er noget, der skal ligestilles med alle mulige andre forhold; kort sagt: at den socialdemokratiske grundholdning måske ville stå langt stærkere, hvis man var sig bevidst, at der er noget, der ikke er et spørgsmål om at følge med tiden, men

tværtimod om at forholde sig til det, der gælder til alle tider?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror, det er godt, at der både eksisterer et Socialdemokrati og et Dansk Folkeparti, for så er der jo forskellige ting, man hver især kan varetage.

Jeg synes, det ligger i naturlig forlængelse af L 151, som jeg har sagt tidligere, lov om kunstig befrugtning. Der ligger det i en naturlig forlængelse at give den ligestilling.

Så vil jeg godt sige: Jeg synes næsten, det nærmer sig det mest ubehagelige, der overhovedet kan siges, at tale om noget, der er gået i forfald, at komme med en sådan fordømmelse af mennesker, som har en lovgivning bag sig og får lov til at leve som registrerede par, at tale om forfald i forhold til bøsser og lesbiske. Det synes jeg er ubehageligt, og det kendetegner ikke Socialdemokratiets politik, og det er jeg glad for.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der ikke mere til ordføreren. Vi går i gang med den næste ordfører, det er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Det Radikale Venstre ønsker at bidrage yderligere til den skævvridning af familiebegrebet, som et flertal i Folketinget skandaløst har påbegyndt med støtte fra dele af regeringspartiet Venstre. I Dansk Folkeparti agter vi under ingen omstændigheder at understøtte denne udvikling. Vi betragter udelukkende situationen ud fra barnets perspektiv og har ingen intentioner om at ændre vores familiepolitiske holdning.

De foreslåede ændringer er efter Dansk Folkepartis overbevisning mærkværdige og kunstige, og såfremt en lesbisk kvinde agter at adoptere sit barn til en anden lesbisk kvinde, kan hun jo bare gøre det inden for de 3 måneder, som er beskrevet i lovgivningen i dag.

I Dansk Folkeparti mener vi, at forslaget er udtryk for symbolpolitik. Vi finder, at det understreger vores argumenter, når man foreslår, at medmoren, som det jo hedder, skal have fædrelov. Der er jo ikke tale om en far, og der er jo for så vidt heller ikke tale om en mor, da barnet allerede har en mor. Så vi har ingen planer om at ændre f.eks. barselreglerne – og de kan sådan set heller ikke laves om, medmindre Dansk Folke-